

in z zvrhano mero se vrnite domov! Le to vam moramo povedati, da ne smete svojih dobrotnikov in znancev poznati zgolj takrat, kadar vam pravijo: »Na!«, ampak tudi, če so žalostni, bolni, v stiski. Ne hodite do njih samo takrat, ko obhajajo svoj god, da jim voščite srečo, ampak jim tudi radi pomagajte, kadar rabijo pomoči.

Ej, kaj nam je še prišlo na misel! Ali veste, da Dobnikarjev Francelj samo to govori in samo na to misli, da bo pokradel pri sosedu vse tiste hruške, tiste tam v kotu, ki so rumene kot maslo in sladke kot med? In da prav ta fant najrajši hodi otrokom nagajat, da najrajši postopa po vasi in draži mirne živali in ljudi? Veste, temu porednežu bi bilo pa dobro malo ušesa naviti. Za danes mu jih ne bomo. To vas pa prosimo in to od vas želimo, da nobeden izmed vas ne bi bil temu fantalinu podoben, ako hočete, da si ostanemo prijatelji.

Ali bo tako? — Bo! — Potem dobro!

Mirko Kunčič:

Maj je v deželi.

Zarja je vstala iz démantne postelje,
svetlo pogledala s holmca: ku-ku!
In sta pastir in škrjanček zajuckala
v sladkem zavzetju čez polje: »Juhu!«

Divno oblački so se razblesteli,
ko da so pravkar iz raja prišli.
Maj je v deželi... Še škratu od vzhičenja
trese se tolsti trebušček: hi, hi!

Nove so šolnčke ptički obuli,
nove nadele si kapice
rože v goščavi... Zaspirajte, murni!
Spatje gredo že na rajanje.

Murni že svirajo — hopsasa, rajsasa!
Ptički pojo, da nikoli tako.
Spatje-metuljčki pa rajajo, rajajo,
kot da najel jih je nekdo za to.